

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 385/96 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιανουαρίου 1996

για την άμυνα κατά της ζημιογόνου τιμολόγησης των πλοίων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 113,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι οι πολυμερείς διαπραγματεύσεις οι οποίες διεξήχθησαν υπό την αιγίδα του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης κατέληξαν, στις 21 Δεκεμβρίου 1994, στη σύναψη συμφωνίας όσον αφορά τις κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού στη βιομηχανία ναυπήγησης και επισκευής εμπορικών πλοίων (εφεξής καλούμενη «συμφωνία στο ναυπηγικό κλάδο»);
- (2) ότι, στο πλαίσιο της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, γίνεται αποδεκτό ότι, λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών των συναλλαγών για την αγορά πλοίων, δεν είναι δυνατή η εφαρμογή αντισταθμιστικών δασμών και δασμών αντιντάμπινγκ, όπως προβλέπεται δύναμι του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ) 1994, της συμφωνίας επί επιδοτήσεων και αντισταθμιστικών μέτρων και της συμφωνίας περί της εφαρμογής του άρθρου 6 της ΓΣΔΕ 1994, που προσαρτάται στη συμφωνία για την ίδρυση του Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου· ότι, επειδή έπρεπε να προβλεφθεί ένα αποτελεσματικό μέσο προστασίας κατά της πώλησης πλοίων σε τιμή χαμηλότερη της κανονικής τους αξίας που συνεπάγεται ζημία, συντάχθηκε κώδικας περί ζημιογόνου τιμολόγησης στο ναυπηγικό κλάδο ο οποίος, μαζί με τις βασικές αρχές, αποτελεί το παράρτημα III της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο (εφεξής καλούμενος «ο κώδικας ΖΤ»);
- (3) ότι το κείμενο κώδικα ΖΤ βασίζεται κυρίως στη συμφωνία περί της εφαρμογής του άρθρου VI της ΓΣΔΕ 1994, παρεκκλίνει όμως από τη συμφωνία αυτή εφόσον δικαιολογείται λόγω του ειδικού χαρακτήρα των συναλλαγών για την αγορά πλοίων· ότι, συνεπώς, είναι σκόπιμο ο κώδικας ΖΤ να αποτελέσει κοινοτική νομοθεσία, στο μέτρο που είναι δυνατό, με βάση το κείμενο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽³⁾.

- (4) ότι η συμφωνία στο ναυπηγικό κλάδο και οι εξ αυτής απορρέουσες νομοθετικές διατάξεις είναι ουσιώδους σημασίας για το κοινοτικό δίκαιο·
- (5) ότι, για να διατηρηθεί η ισορροπία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που ορίζει η συμφωνία στο ναυπηγικό κλάδο, η Κοινότητα θα πρέπει να αναλάβει δράση κατά παντός πλοίου το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο πρακτικής ζημιογόνου τιμολόγησης, και η πώληση του οποίου σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας προκαλεί ζημία στην κοινοτική βιομηχανία·
- (6) ότι, έναντι των ναυπηγικών εταιρειών, των προερχόμενων από συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, η πώληση πλοίου μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έρευνας εκ μέρους της Κοινότητας, μόνον εφόσον ο αγοραστής του πλοίου είναι κοινοτικός και εφόσον δεν πρόκειται περί πολεμικού πλοίου·
- (7) ότι είναι επιθυμητό να καθιερωθούν σαφείς και λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, και ειδικότερα να προβλεφθεί ότι, εφόσον είναι δυνατόν, ο υπολογισμός βασίζεται σε αντιπροσωπευτική πώληση ομοειδούς πλοίου στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων στη χώρα εξαγωγής· ότι είναι σκόπιμο να προσδιορισθούν οι συνθήκες υπό τις οποίες είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι μια εγχώρια πώληση πραγματοποιείται επί ζημία και δεν λαμβάνεται υπόψη, και υπό τις οποίες λαμβάνεται η πώληση ομοειδούς πλοίου σε τρίτη χώρα ή η κατασκευασμένη κανονική αξία· ότι είναι επίσης επιθυμητό να προβλέπεται ο ενδεικνυόμενος καταλογισμός των δαπανών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων έναρξης λειτουργίας· ότι είναι επίσης αναγκαίο, όταν κατασκευάζεται η κανονική αξία, να επισημαίνεται η μέθοδος που πρόκειται να εφαρμοστεί για τον προσδιορισμό των ποσών που αντιστοιχούν στα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και το περιθώριο κέρδους, και τα οποία πρέπει να περιληφθούν στην αξία·
- (8) ότι, για να μπορέσει να εφαρμοστεί ορθώς το νέο νομοθέτημα περί καταπολέμησης της ζημιογόνου τιμολόγησης, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα εξακρίβωσης του βάσιμου των λογιστικών χρεώσεων των μεγάλων ελεγχουσών εταιρειών ή ομίλων των τρίτων χωρών, όταν πρόκειται για την εκτίμηση της δομής της τιμής κόστους·
- (9) ότι, όταν ο καθορισμός της κανονικής αξίας αφορά χώρες χωρίς οικονομία αγοράς, φαίνεται ορθότερο να καθιερωθούν κανόνες για την επιλογή της κατάλληλης τρίτης χώρας με οικονομία αγοράς που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό αυτό και, όταν δεν είναι δυνατή η εξεύρεση κατάλληλης τρίτης χώρας, να προβλέπεται ότι η κανονική αξία είναι δυνατόν να καθορίζεται με οποιονδήποτε άλλο εύλογο τρόπο·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 13 της 18. 1. 1996, σ. 10.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 17 της 22. 1. 1996.⁽³⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (10) ότι είναι σκόπιμο να καθοριστεί η τιμή εξαγωγής και να απαριθμηθούν οι προσαρμογές που πρέπει να γίνονται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες κρίνεται αναγκαίο να ανακατασκευασθεί η τιμή αυτή με βάση την πρώτη τιμή στην ελεύθερη αγορά·
- (11) ότι, για να εξασφαλιστεί η δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, είναι χρήσιμο να γίνει απαρίθμηση των παραγόντων, μεταξύ άλλων, των συμβατικών κυρώσεων, που ενδέχεται να επηρεάζουν τις τιμές και τη συγκρισιμότητα των τιμών·
- (12) ότι είναι ευκαίιο να καθιερωθούν σαφείς και λεπτομερείς κατευθυντήριες ρυθμίσεις σχετικά με τους παράγοντες που είναι δυνατόν να χρησιμεύσουν για τη διαπίστωση του κατά πόσον η πώληση που αποτελεί αντικείμενο ζημιολόγησης έχει προξενήσει σημαντική ζημία ή υπάρχει ο κίνδυνος να προξενήσει σημαντική ζημία· ότι, όταν γίνεται προσπάθεια να αποδειχθεί ότι η επίμαχη πώληση ευθύνεται για τη ζημία που προξενείται στην κοινοτική βιομηχανία, πρέπει να δίδεται προσοχή στην επίδραση άλλων παραγόντων, και ειδικότερα των συνθηκών που υφίστανται στην κοινοτική αγορά·
- (13) ότι είναι σκόπιμο να προσδιοριστεί η έννοια του όρου «κοινοτική βιομηχανία» με αναφορά στην ικανότητα κατασκευής ομοειδούς πλοίου και να προβλεφθεί ότι τα μέρη που συνδέονται με τους εξαγωγείς είναι δυνατό να εξαιρούνται από αυτή τη βιομηχανία, καθώς επίσης να προσδιορισθεί η έννοια του όρου «συνδέομενος»·
- (14) ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν οι διαδικαστικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για την υποβολή καταγγελίας ζημιολόγησης, μεταξύ άλλων ο απαιτούμενος βαθμός της υποστήριξης της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία, καθώς και τα στοιχεία που κάθε καταγγελία πρέπει να περιέχει σχετικά με τον αγοραστή του πλοίου, τη ζημιολόγηση, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια· ότι είναι επίσης σκόπιμο να καθορισθούν οι διαδικασίες για την απόρριψη των καταγγελιών ή την κίνηση σχετικής διαδικασίας·
- (15) ότι, όταν ο αγοραστής πλοίου που αποτελεί αντικείμενο ζημιολόγησης είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια άλλου συμβαλλόμενου μέρους της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, η καταγγελία μπορεί επίσης να περιλαμβάνει αίτηση για την έναρξη έρευνας από τις αρχές αυτού του συμβαλλόμενου μέρους· ότι η εν λόγω αίτηση πρέπει να διαβιβάζεται στις αρχές του συμβαλλόμενου μέρους, εφόσον δικαιολογείται·
- (16) ότι, εφόσον είναι αναγκαίο, είναι επίσης δυνατή η έναρξη έρευνας κατόπιν γραπτής καταγγελίας από τις αρχές του συμβαλλόμενου μέρους της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και υπό τους όρους της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο·
- (17) ότι πρέπει να προβλεφθεί ο τρόπος με τον οποίο τα ενδιαφερόμενα μέρη θα ενημερώνονται σχετικά με τις πληροφορίες που χρειάζονται οι αρχές και θα τους παραχωρείται ευρεία δυνατότητα υποβολής κάθε συναφούς αποδεικτικού στοιχείου, καθώς και πλήρης δυνατότητα υπεράσπισης των συμφερόντων τους· ότι είναι επίσης επιθυμητό να καθιερωθούν ευκρινώς οι κανόνες και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας, και ειδικότερα να ορίζονται οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι ενδιαφερόμενοι οφείλουν να αναγγέλλονται, να εκθέτουν τις απόψεις τους και να παρέχουν πληροφορίες εντός των τασσόμενων προθεσμιών, προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και πληροφορίες να λαμβάνονται υπόψη· ότι ενδείκνυται επίσης να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας ενδιαφερόμενος είναι δυνατόν να αποκτήσει πρόσβαση σε πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από άλλους ενδιαφερομένους και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του σχετικά· ότι, επιπλέον, πρέπει να υπαχθεί συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για τη συγκέντρωση των πληροφοριών·
- (18) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι η περάτωση των περιπτώσεων, ανεξάρτητα από το αν έχει επιβληθεί ή όχι τέλος ζημιολόγησης, πρέπει να πραγματοποιείται το αργότερο ένα έτος από την ημερομηνία έναρξης ή την ημερομηνία παράδοσης του πλοίου, ανάλογα με την περίπτωση· ότι οι έρευνες ή η διαδικασία πρέπει να περατώνονται όταν το περιθώριο της επιζήμιας τιμολόγησης είναι αμελητέο·
- (19) ότι η έρευνα μπορεί να περατωθεί χωρίς την επιβολή τέλους ζημιολόγησης, εφόσον η πώληση πλοίου που αποτέλεσε αντικείμενο ζημιολόγησης είναι οριστικά και άνευ όρων άκυρη, ή εφόσον έχει γίνει αποδεκτό ένα ισοδύναμο εναλλακτικό μέτρο επανόρθωσης· ότι πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί ιδιαίτερος υπόψη η ανάγκη να αποφευχθεί η διακινδύνευση της μη πραγματοποίησης του στόχου που επιδιώκεται στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού·
- (20) ότι πρέπει να επιβληθεί, με απόφαση, τέλος ζημιολόγησης ίσο προς το ποσό του περιθωρίου ζημιολόγησης, στη ναυπηγική εταιρεία η οποία πώλησε πλοίο με ζημιολόγηση που προκάλεσε ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εφόσον πληρούνται όλες οι προβλεπόμενες στον παρόντα κανονισμό προϋποθέσεις· ότι πρέπει να προβλεφθούν σαφείς και λεπτομερείς κανόνες για την εκτέλεση της απόφασης αυτής, μεταξύ άλλων όλα τα αναγκαία μέτρα για την πραγματική εφαρμογή της, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη λήψη αντιμέτρων, στην περίπτωση κατά την οποία η ναυπηγική εταιρεία δεν καταβάλλει το τέλος ζημιολόγησης εντός της ισχύουσας προθεσμίας·
- (21) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν σαφείς κανόνες όσον αφορά την άρνηση των δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης στους κοινοτικούς λιμένες, στα πλοία τα οποία έχει κατασκευάσει η ναυπηγική εταιρεία έναντι της οποίας έχουν επιβληθεί αντίμετρα·
- (22) ότι η υποχρέωση καταβολής του τέλους ζημιολόγησης παύει μόνον αφού καταβληθεί εις ακέραιον το εν λόγω τέλος ή κατά τη λήξη της περιόδου κατά την οποία εφαρμόζονται τα αντίμετρα·

- (23) ότι κάθε ενέργεια που θα επιχειρείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να μην αντιβαίνει στο κοινοτικό συμφέρον·
- (24) ότι η Κοινότητα, δρώντας δυνάμει του παρόντος κανονισμού, πρέπει να έχει κατά νουν ότι είναι αναγκαία η ταχεία και αποτελεσματική δράση·
- (25) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί η διεξαγωγή διαβουλεύσεων στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής σε τακτικά και προκαθορισμένα στάδια της έρευνας· ότι η επιτροπή απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και έχει ως πρόεδρο εκπρόσωπο της Επιτροπής·
- (26) ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η πραγματοποίηση επισκέψεων επαλήθευσης, με σκοπό τον έλεγχο στοιχείων που έχουν υποβληθεί για τη ζημιογόνο τιμολόγηση και τη ζημία, αν και οι επισκέψεις αυτού του είδους πρέπει να προϋποθέτουν την παραλαβή προσηκουσών απαντήσεων στα αποσταλέντα ερωτηματολόγια·
- (27) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι, όταν τα μέρη δεν συνεργάζονται κατά τρόπο ικανοποιητικό, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν άλλα στοιχεία προς συναγωγή συμπερασμάτων, και ότι τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκά για τα μέρη από εκείνα που θα υπήρχαν εάν αυτά είχαν συνεργαστεί·
- (28) ότι πρέπει να προβλεφθεί ο τρόπος μεταχείρισης των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, ούτως ώστε να μη διαρρέουν επιχειρηματικά μυστικά·
- (29) ότι είναι σημαντικό να προβλεφθεί η προσήκουσα γνωστοποίηση των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και των διαπιστώσεων που έχουν προκύψει σε μέρη που νομιμοποιούνται να λάβουν γνώση των εν λόγω στοιχείων, καθώς και η πραγματοποίηση της γνωστοποίησης αυτής εντός χρονικού διαστήματος που επιτρέπει στα μέρη να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους, λαμβανομένης συγχρόνως υπόψη της διαδικασίας λήψης αποφάσεων που ισχύει στην Κοινότητα.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αρχές και ορισμοί

1. Τέλος ζημιογόνου τιμολόγησης είναι δυνατόν να επιβάλλεται στον κατασκευαστή κάθε πλοίου που έχει αποτελέσει αντικείμενο ζημιογόνου τιμολόγησης, η πώληση του οποίου σε αγοραστή εκτός από αγοραστή της χώρας καταγωγής του πλοίου προκαλεί ζημία.
2. Ένα πλοίο θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ζημιογόνου τιμολόγησης όταν η τιμή εξαγωγής του πλοίου που πωλείται είναι χαμηλότερη από συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς πλοίου, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, όταν πωλείται σε αγοραστή της χώρας εξαγωγής.

3. Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «πλοίο» ορίζεται κάθε αυτοπροωθούμενο ποντοπόρο πλοίο ολικής χωρητικότητας άνω των 100 κόρων, που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά εμπορευμάτων ή προσώπων ή για την εκτέλεση εξειδικευμένης υπηρεσίας (για παράδειγμα, παγοθραυστικά και βυθοκόροι), καθώς και τα ρυμουλκά ισχύος 365 kW και άνω·
- β) ως «ομοειδές πλοίο» νοείται κάθε πλοίο του ίδιου τύπου, σκοπού και μεγέθους περίπου όπως και το υπό εξέταση πλοίο, και το οποίο διαθέτει χαρακτηριστικά που ομοιάζουν ιδιαίτερα με αυτά του υπό εξέταση πλοίου·
- γ) ως «ιδίας γενικής κατηγορίας πλοίο» νοείται κάθε πλοίο του ίδιου τύπου και σκοπού, σημαντικά διαφορετικού όμως μεγέθους·
- δ) η «πώληση» καλύπτει την απόκτηση ή τη μεταβίβαση ιδιοκτησιακών συμφερόντων επί του πλοίου, εκτός από τα ιδιοκτησιακά συμφέροντα τα οποία αποκτώνται ή αγοράζονται αποκλειστικά για την παροχή ασφάλειας ενός συνήθους εμπορικού δανείου·
- ε) η έννοια «ιδιοκτησιακά συμφέροντα» περιλαμβάνει όλα τα συμβατικά ή περιουσιακά συμφέροντα που επιτρέπουν στο δικαιούχο ή στους δικαιούχους να επωφεληθούν της εκμετάλλευσης του πλοίου εις τρόπον ουσιαστικά παρόμοιο με αυτόν ενός ιδιοκτήτη. Για τη διαπίστωση της ουσιαστικής συγκρισιμότητας, λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:
- οι όροι και οι περιστάσεις της συναλλαγής,
 - η εμπορική πρακτική του κλάδου,
 - αν το πλοίο της συναλλαγής περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες του δικαιούχου ή των δικαιούχων, και
 - εάν στην πράξη είναι πιθανόν ο δικαιούχος ή οι δικαιούχοι των εν λόγω συμφερόντων να επωφεληθούν και να αναλάβουν τους κινδύνους από την εκμετάλλευση του πλοίου για σημαντικό μέρος της ζωής του πλοίου·
- στ) ως «αγοραστής» νοείται κάθε πρόσωπο ή εταιρεία που αποκτά ιδιοκτησιακό συμφέρον, μέσω, μεταξύ άλλων, χρηματοδοτικής μίσθωσης ή μακροπρόθεσμης ναύλωσης του πλοίου, σε συνδυασμό με την αρχική μεταβίβαση από τη ναυπηγική εταιρεία, άμεσα ή έμμεσα, περιλαμβανομένου του προσώπου ή της εταιρείας που κατέχει ή ελέγχει κάποιον αγοραστή, ή δίδει εντολές στον αγοραστή. Ένας αγοραστής «ανήκει» σε πρόσωπο ή εταιρεία εφόσον η συμμετοχή των τελευταίων υπερβαίνει το 50% των συμφερόντων του αγοραστή. Ένα πρόσωπο ή εταιρεία ελέγχει έναν αγοραστή εφόσον το πρόσωπο ή η εταιρεία είναι νομικά ή λειτουργικά σε θέση να περιορίσει ή να διαχειριστεί τον αγοραστή, που θεωρείται ότι αφορά ποσοστό 25% των συμφερόντων. Εφόσον αποδειχθεί ιδιοκτησιακό συμφέρον αγοραστή, εννοείται ότι δεν γίνεται χωριστός έλεγχος αυτού, εκτός εάν διαπιστωθεί το αντίθετο. Για ένα πλοίο μπορεί να υπάρχουν πλείονες αγοραστές·

- ζ) ως «εταιρεία» νοείται κάθε εταιρεία ή επιχείρηση που συνιστάται δυνάμει διάταξης του αστικού ή εμπορικού κώδικα, περιλαμβανομένων των συνεταιρικών εταιρειών και άλλων νομικών προσώπων που διέπονται από το ιδιωτικό ή δημόσιο δίκαιο, μεταξύ άλλων αυτών που δεν έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα·
- η) ως «συμβαλλόμενο μέρος» νοείται κάθε τρίτη χώρα που είναι μέρος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο.

Άρθρο 2

Καθορισμός της ζημιογόνου τιμολόγησης

A. Κανονική αξία

1. Η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, για ομοειδές πλοίο, από ανεξάρτητο αγοραστή στη χώρα εξαγωγής.
2. Οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμφωνητικό δικανονισμό, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.
3. Όταν δεν υπάρχουν πωλήσεις ομοειδών πλοίων στο πλαίσιο των συνήθων εμπορικών πράξεων, ή όταν οι πωλήσεις αυτές δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης εξαιτίας των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά, η κανονική αξία του ομοειδούς πλοίου υπολογίζεται με βάση την τιμή εξαγωγής ομοειδούς πλοίου, στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων, προς μια κατάλληλη τρίτη χώρα, υπό την προϋπόθεση ότι η τιμή αυτή είναι αντιπροσωπευτική. Εφόσον παρόμοιες πωλήσεις προς μια κατάλληλη τρίτη χώρα δεν πραγματοποιούνται ή δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης, η κανονική αξία του ομοειδούς πλοίου υπολογίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στη χώρα καταγωγής συν ένα εύλογο ποσό που αντιστοιχεί στα έξοδα πώλησης, στα γενικά και διοικητικά έξοδα και στα κέρδη.
4. Οι πωλήσεις ομοειδών πλοίων στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής ή οι εξαγωγικές πωλήσεις προς μια τρίτη χώρα σε τιμές χαμηλότερες από το (πάγιο και μεταβλητό) κόστος παραγωγής ανά μονάδα, προσαυξημένο κατά τα έξοδα πώλησης και τα γενικά και διοικητικά έξοδα, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι δεν πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων εξαιτίας της τιμής τους και να μη ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι οι πωλήσεις αυτές έχουν πραγματοποιηθεί σε τιμές που δεν επιτρέπουν την ολοσχερή κάλυψη του κόστους μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, το οποίο συνήθως είναι πενταετές.
5. Το κόστος υπολογίζεται κατ' αρχήν με βάση τα στοιχεία που τηρεί η ναυπηγική εταιρεία σε σχέση με την οποία διεξάγεται έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στις γενικώς παραδεγμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα και ότι αποδεικνύεται πως τα στοιχεία αντανakλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση πλοίου.

Τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί σε σχέση με την ορθή κατανομή του κόστους λαμβάνονται

υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται πως η εκάστοτε κατανομή του κόστους ανταποκρίνεται σε πάγια τακτική. Εφόσον δεν υπάρχει καταλληλότερη μέθοδος, προκρίνεται η κατανομή του κόστους με βάση τον κύκλο εργασιών. Οι δαπάνες αναπροσαρμόζονται καταλλήλως όσον αφορά τα μη επαναλαμβανόμενα στοιχεία του κόστους που ευνοούν τη μελλοντική ή/και τρέχουσα παραγωγή, ή κατά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δαπάνες επηρεάζονται λόγω των λειτουργιών εκκίνησης, εκτός αν ήδη αντικατοπτρίζονται στην κατανομή του κόστους βάσει της παρούσας παραγράφου.

6. Τα ποσά που αντιστοιχούν στα έξοδα πώλησης, στα γενικά και διοικητικά έξοδα και στα κέρδη υπολογίζονται με βάση πραγματικά στοιχεία για την παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, ομοειδών πλοίων, που έχει πραγματοποιήσει η υπό εξέταση ναυπηγική εταιρεία. Όταν τα παραπάνω ποσά δεν είναι δυνατόν να υπολογιστούν με αυτή τη βάση, επιτρέπεται ο υπολογισμός τους με βάση:

- a) τον σταθμισμένο μέσο όρο των πραγματικών ποσών που έχουν καθοριστεί για άλλες ναυπηγικές εταιρείες της χώρας καταγωγής, όσον αφορά την παραγωγή και τις πωλήσεις των ομοειδών πλοίων στην εγχώρια αγορά αυτής της χώρας·
- β) τα πραγματικά ποσά που εφαρμόζονται στην παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, της ίδιας γενικής κατηγορίας πλοίων για την εν λόγω ναυπηγική εταιρεία στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής·
- γ) οποιαδήποτε άλλη εύλογη μέθοδο, υπό την προϋπόθεση ότι το προκύπτον βάσει αυτής ποσό κέρδους δεν υπερβαίνει το κέρδος που πραγματοποιούν υπό κανονικές συνθήκες άλλες ναυπηγικές εταιρείες, σε σχέση με τις πωλήσεις πλοίων της ίδιας γενικής κατηγορίας στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής.

Το κέρδος που προστίθεται για τον καθορισμό της κανονικής αξίας βασίζεται σε κάθε περίπτωση στο μέσο όρο του κέρδους που πραγματοποιείται σε εύλογη χρονική περίοδο κανονικά έξι μηνών, πριν και μετά την υπό εξέταση πώληση, και αντιστοιχεί σε εύλογο κέρδος κατά τον χρόνο που πραγματοποιήθηκε η πώληση αυτή. Κατά τον υπολογισμό αυτό, δεν λαμβάνεται υπόψη κάθε στρέβλωση που αποδεικνύεται ότι συμβάλλει σε κόστος, το οποίο δεν είναι εύλογο, κατά τη στιγμή της πώλησης.

7. Επειδή μεσολαβεί μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ της υπογραφής της σύμβασης και της παράδοσης των πλοίων, η κανονική αξία δεν περιλαμβάνει το πραγματικό κόστος, σχετικά με το οποίο η ναυπηγική εταιρεία αποδεικνύει ότι οφείλεται σε ανωτέρα βία και ότι υπερβαίνει σημαντικά την αύξηση του κόστους, την οποία λογικά θα μπορούσε να είχε προβλέψει η ναυπηγική εταιρεία και να τη λάβει υπόψη κατά τον χρόνο καθορισμού των όρων πώλησης.

8. Στην περίπτωση πωλήσεων από χώρες που δεν διαθέτουν οικονομία της αγοράς και, ιδιαίτερα, στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 519/94 του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 1994 για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1765/82, (ΕΟΚ) αριθ. 1766/82 και (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83⁽¹⁾, η κανονική αξία καθορίζεται με

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 67 της 10. 3. 1994, σ. 89. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 839/95 (ΕΕ αριθ. L 85 της 19. 4. 1995, σ. 9).

βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε μια τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή με βάση την τιμή που μια τέτοια τρίτη χώρα εφαρμόζει έναντι άλλων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι εφικτό, με βάση οποιοδήποτε άλλο εύλογο δεδομένο, όπως είναι η πράγματι πληρωθείσα ή η τιμή του ομοειδούς πλοίου στην Κοινότητα αναπροσαρμοσμένη καταλλήλως, εφόσον ζητείται, για να συμπεριλαμβάνει εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μια ενδεδειγμένη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς επιλέγεται, κατά τρόπο μη στερούμενο λογικής, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη όλα τα αξιόπιστα ενημερωτικά στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο της επιλογής. Επίσης, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη τυχόν προθεσμίες.

Τα μέρη τα οποία αφορά η έρευνα ενημερώνονται λίγο χρόνο μετά την έναρξή της σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που σχεδιάζεται να επιλεγεί και τους χορηγείται προθεσμία δέκα ημερών για να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις τους.

B. Τιμή εξαγωγής

9. Ως τιμή εξαγωγής θεωρείται η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το υπό εξέταση πλοίο.

10. Όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής, ή όταν προκύπτει ότι η τιμή εξαγωγής δεν είναι δυνατόν να ληφθεί ως αξιόπιστη βάση εξαιτίας κάποιου συνδέσμου ή συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ της ναυπηγικής εταιρείας και του αγοραστή ή ενός τρίτου, η τιμή εξαγωγής είναι δυνατόν να κατασκευάζεται με βάση την τιμή στην οποία το πλοίο μεταπωλείται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το πλοίο δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία αρχικά πωλήθηκε, με οποιαδήποτε εύλογη βάση.

Στις παραπάνω περιπτώσεις, για τον καθορισμό αξιόπιστης τιμής εξαγωγής πραγματοποιούνται προσαρμογές, για όλα τα έξοδα που έχουν ανακύψει μεταξύ της αρχικής πώλησης και της μεταπώλησης, συμπεριλαμβανομένων των δασμών και των φόρων, καθώς και για τα πραγματοποιούμενα κέρδη.

Οι δαπάνες για τις οποίες πραγματοποιείται προσαρμογή συμπεριλαμβάνουν εκείνες που επιβαρύνουν κανονικά τον αγοραστή αλλά έχουν καταβληθεί από οποιονδήποτε τρίτο, είτε στο εσωτερικό της Κοινότητας είτε εκτός αυτής, ο οποίος εμφανίζεται να συνδέεται ή να έχει συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό με τη ναυπηγική εταιρεία ή τον αγοραστή, περιλαμβάνουν δε τη συνήθη μεταφορά, την ασφάλιση, τις εργασίες διεκπεραίωσης και φόρτωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα, τους δασμούς, τους τυχόν δασμούς αντιτάμπινγκ και τους λοιπούς φόρους που είναι πληρωτέοι στη χώρα εισαγωγής εξαιτίας της αγοράς του πλοίου, και ένα εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και το κέρδος.

Γ. Σύγκριση

11. Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, που κανονικά

σημαίνει πωλήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί εντός τριών μηνών πριν ή μετά την υπό εξέταση πώληση, ή, εάν δεν έχουν πραγματοποιηθεί παρόμοιες πωλήσεις, οποιαδήποτε κατάλληλη περίοδος. Για κάθε περίπτωση, σύμφωνα με επί μέρους αξιολόγηση, πραγματοποιούνται προσαρμογές, προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές οι οποίες επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών, μεταξύ άλλων διαφορές όσον αφορά τους όρους πώλησης, τις συμβατικές κυρώσεις, τη φορολόγηση, το στάδιο εμπορίου, τις ποσότητες, τα φυσικά χαρακτηριστικά και κάθε άλλη διαφορά η οποία αποδεικνύεται ότι θίγει τη συγκρισιμότητα των τιμών. Εφόσον, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 10, θίγει η συγκρισιμότητα των τιμών, η κανονική αξία καθορίζεται σε στάδιο εμπορίου ισοδύναμο προς το στάδιο εμπορίου της κατασκευασθείσας τιμής εξαγωγής, ή με τη δέουσα προσαρμογή που δικαιολογείται βάσει της παρούσας παραγράφου. Κατά τις προσαρμογές πρέπει να αποφεύγεται κάθε επανάληψη, κυρίως όσον αφορά τις εκπτώσεις και τις συμβατικές κυρώσεις.

Όταν για τη σύγκριση της τιμής απαιτείται μετατροπή νομισμάτων, η μετατροπή αυτή διενεργείται με χρήση της τιμής συναλλάγματος κατά την ημερομηνία πώλησης, εκτός εάν η πώληση συναλλάγματος σε προθεσμιακές αγορές συνδέεται άμεσα με την υπό εξέταση εξαγωγική πώληση, οπότε λαμβάνεται υπόψη η τιμή συναλλάγματος της προθεσμιακής πώλησης. Για το σκοπό της παρούσας διάταξης, η ημερομηνία πώλησης είναι η ημερομηνία κατά την οποία διαπιστώνονται οι υλικοί όροι της πώλησης, συνήθως η ημερομηνία της σύμβασης. Ωστόσο, εφόσον οι υλικοί όροι της πώλησης μεταβάλλονται σημαντικά σε άλλη ημερομηνία, εφαρμόζεται η τιμή συναλλάγματος κατά την ημερομηνία που πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη μεταβολή. Στην περίπτωση αυτή, πραγματοποιούνται οι κατάλληλες προσαρμογές για να ληφθούν υπόψη τυχόν παράλογες συνέπειες επί του περιθωρίου ζημιολόγησης που οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στις διακυμάνσεις της τιμής συναλλάγματος μεταξύ της αρχικής ημερομηνίας πώλησης και της ημερομηνίας που πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη μεταβολή.

Δ. Περιθώριο ζημιολόγησης

12. Με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ζημιολόγησης προσδιορίζεται, κατά κανόνα, με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των πωλήσεων, ή με βάση τη σύγκριση επιμέρους κανονικών αξιών και επιμέρους τιμών εξαγωγής για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Παρ' όλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατόν να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους πωλήσεων, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση της εφαρμοζόμενης πρακτικής ζημιολόγησης σε όλη της την έκταση.

13. Ως περιθώριο ζημιολόγησης λογίζεται το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής. Εφόσον τα περιθώρια ζημιολόγησης ποικίλλουν, είναι δυνατόν να καθορίζεται ένα μέσο σταθμισμένο περιθώριο ζημιολόγησης.

Άρθρο 3

Προσδιορισμός της ζημίας

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος «ζημία» σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση, τόσο α) της επίπτωσης της πώλησης σε τιμή χαμηλότερη από την κανονική αξία στις τιμές στην αγορά της Κοινότητας για τα ομοειδή πλοία, όσο και β) των συνεπειών της πώλησης αυτής επί της κοινοτικής βιομηχανίας.

3. Προκειμένου περί των επιπτώσεων της πώλησης σε τιμές χαμηλότερες από την κανονική αξία, εξετάζεται κατά πόσον είναι σημαντικά χαμηλότερες οι τιμές κατά την πώληση που έγινε σε τιμές κατώτερες της κανονικής αξίας, σε σύγκριση με την τιμή των ομοειδών πλοίων της κοινοτικής βιομηχανίας, ή κατά πόσον η εν λόγω πώληση προκαλεί με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών, που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πολλοί εξ αυτών, δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

4. Όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες για ζημιόγону τιμολόγηση σε σχέση με πωλήσεις πλοίων από περισσότερες από μία χώρες, οι επιπτώσεις των πωλήσεων αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι α) το περιθώριο ζημιόγону τιμολόγησης που προκύπτει σχετικά με τις αγορές από κάθε χώρα ξεχωριστά δεν είναι αμελητέο, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, και ότι β) η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των πωλήσεων είναι η ενδεδειγμένη ενόψει των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των πλοίων που πωλούνται από μη κοινοτικές ναυπηγικές εταιρείες στον αγοραστή, όπως επίσης και των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εν λόγω πλοίων και των ομοειδών κοινοτικών πλοίων.

5. Η εξέταση των επιπτώσεων της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας: σε αυτούς περιλαμβάνονται: το γεγονός ότι μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ, ζημιόγону τιμολόγησης ή επιδοτήσεων· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ζημιόγону τιμολόγησης, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης της ικανότητας· παράγοντες επηρεάζοντες τις κοινοτικές τιμές· οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι περιοριστική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι η πώληση σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας προκαλεί ή έχει προκαλέσει ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι τα επίπεδα των τιμών, όπως αυτά έχουν καθορισθεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατόν να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στην πώληση σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές των πωλήσεων που πραγματοποιούν ναυπηγικές εταιρείες άλλων χωρών εκτός από τη χώρα εξαγωγής που δεν πραγματοποιούνται σε τιμές κατώτερες της κανονικής αξίας, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή οι μεταβολές των δεδομένων κατανάλησης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτης χώρας και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

8. Οι επιπτώσεις της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας αξιολογούνται σε συνάρτηση με την παραγωγή ομοειδών πλοίων από την κοινοτική βιομηχανία, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία τα οποία επιτρέπουν τον χωριστό προσδιορισμό της εν λόγω παραγωγής βάσει ορισμένων κριτηρίων, όπως είναι η μέθοδος παραγωγής, οι πωλήσεις των παραγωγών και τα κέρδη. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν ο χωριστός προσδιορισμός της εν λόγω παραγωγής, οι επιπτώσεις της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας αξιολογούνται μέσω της εξέτασης της παραγωγής της πλέον περιορισμένης ομάδας ή σειράς πλοίων, που περιλαμβάνει το ομοειδές πλοίο, σε σχέση με το οποίο είναι δυνατόν να συγκεντρωθούν οι απαραίτητες πληροφορίες.

9. Για να διαπιστωθεί κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος σημαντικής ζημίας, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μακροχρόνιες πιθανότητες. Οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων, που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από την πώληση σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.

Όταν εξετάζεται κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος σημαντικής ζημίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α) η ύπαρξη επαρκούς διαθέσιμης δυναμικότητας της ναυπηγικής εταιρείας ή η επικείμενη σημαντική αύξησή της, από την οποία προκύπτει πιθανή σημαντική αύξηση των πωλήσεων σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·
- β) κατά πόσον τα πλοία εξαγονται σε τιμές που θα είχαν σαν αποτέλεσμα την σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή

παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών, που θα είχε σημειωθεί σε διαφορετική περίπτωση, και οι οποίες είναι πιθανόν να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον αγορές από άλλες χώρες.

Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω πωλήσεων σε τιμές κατώτερες της κανονικής αξίας, και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

Άρθρο 4

Ορισμός της κοινοτικής βιομηχανίας

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο όρος «κοινοτική βιομηχανία» θεωρείται ότι περιλαμβάνει το σύνολο των κοινοτικών παραγωγών που έχουν την ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου στις σημερινές τους εγκαταστάσεις ή όταν αυτές μπορούν να τύχουν της έγκαιρης αναπροσαρμογής για την παραγωγή ομοειδούς πλοίου, ή εκείνους εξ αυτών, των οποίων αθροιστικά η ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6, του συνόλου της κοινοτικής ικανότητας παραγωγής ομοειδούς πλοίου. Ωστόσο, όταν κάποιος παραγωγός συνδέονται με τη ναυπηγική εταιρεία, τους εξαγωγείς ή τους αγοραστές, ή είναι οι ίδιοι αγοραστές του προϊόντος που εικάζεται ότι είναι πλοίο που αποτελεί αντικείμενο ζημιολόγησης, ο όρος «κοινοτική βιομηχανία» είναι δυνατόν να θεωρείται ότι περιλαμβάνει μόνο τους υπόλοιπους παραγωγούς.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, γίνεται δεκτό ότι ένας παραγωγός συνδέεται με τη ναυπηγική εταιρεία, τους εξαγωγείς ή τους αγοραστές, μόνον εφόσον α) ο ένας από αυτούς ελέγχει άμεσα ή έμμεσα τον άλλον, ή β) και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από κάποιον τρίτο, ή γ) από κοινού ελέγχουν άμεσα ή έμμεσα κάποιον τρίτο, υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχουν λόγοι για να πιστευθεί ή να υποψιάζεται κανείς ότι η επίδραση της σχέσης είναι τέτοια, ώστε ο εκάστοτε παραγωγός να συμπεριφέρεται διαφορετικά εν συγκρίσει προς τους μη συνδεδεμένους παραγωγούς. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, γίνεται δεκτό ότι μια οντότητα ελέγχει κάποια άλλη, όταν η πρώτη έχει τη δυνατότητα, είτε νομικώς είτε λειτουργικώς, να θέτει περιορισμούς στη δεύτερη ή να κατευθύνει τις ενέργειές της.

3. Στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 8.

Άρθρο 5

Έναρξη της διαδικασίας

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 8, η έναρξη έρευνας για να διαπιστωθούν η ύπαρξη, η έκταση και οι επιπτώσεις της εικαζόμενης ζημιολόγησης, προϋποθέτει γραπτή καταγγελία εκ μέρους κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου, καθώς και κάθε ένωσης χωρίς νομική προσωπικότητα, που ενεργεί επ' ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας.

Η καταγγελία είναι δυνατόν να υποβάλλεται προς την Επιτροπή ή προς ένα κράτος μέλος, το οποίο τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει στα κράτη μέλη αντίγραφο κάθε καταγγελίας την οποία λαμβάνει. Η καταγγελία τεκμαίρεται ότι έχει υποβληθεί την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την παράδοσή της στην Επιτροπή υπό μορφή συστημένης επιστολής, ή μετά την πράξη με την οποία η Επιτροπή πιστοποιεί ότι έλαβε την καταγγελία.

Όταν, χωρίς να έχει υποβληθεί κάποια καταγγελία, ένα κράτος μέλος έχει στην κατοχή του επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη ζημιολόγηση και τη ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τα κοινοποιεί αμέσως στην Επιτροπή.

2. Η καταγγελία που υποβάλλεται δυνάμει της παραγράφου 1 κατατάσσεται το αργότερο:

- α) εντός έξι μηνών από τη στιγμή κατά την οποία ο καταγγέλλων γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει ότι πωλήθηκε το πλοίο,
 - όταν ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει προσφορά για την υπό αμφισβήτηση σύμβαση, μέσω ευρείας πολλαπλής προσφοράς ή κάθε άλλης διαδικασίας υποβολής προσφορών,
 - όταν ο καταγγέλλων πράγματι υπέβαλε προσφορά και
 - όταν η προσφορά του καταγγέλλοντος ουσιαστικά ανταποκρινόταν στη συγγραφή υποχρεώσεων της προσφοράς·
- β) εντός εννέα μηνών από τη στιγμή κατά την οποία ο καταγγέλλων ε γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει ότι πωλήθηκε το πλοίο χωρίς πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, δεδομένου ότι υποβλήθηκε ανακοίνωση σχετικά με την πρόθεση συμμετοχής, περιλαμβάνοντας στοιχεία τα οποία λογικά ήταν διαθέσιμα στον καταγγέλλοντα για να εντοπίσει την εν λόγω συναλλαγή, το αργότερο εντός έξι μηνών από τη στιγμή αυτή στην Επιτροπή ή σε κράτος μέλος.

Σε κάθε περίπτωση όμως η καταγγελία υποβάλλεται το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παράδοσης του πλοίου.

Λογίζεται ότι ο καταγγέλλων μπορεί να γνώριζε ότι πωλήθηκε το πλοίο, κατά τον χρόνο που δημοσιεύθηκε, στον διεθνή εμπορικό τύπο, το γεγονός της σύναψης της σύμβασης καθώς και όλα τα πολύ γενικά στοιχεία που αφορούν το πλοίο.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ως «ευρεία πολλαπλή προσφορά» λογίζεται η προσφορά κατά την οποία ο προτεινόμενος αγοραστής επεκτείνει την πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς τουλάχιστον σε όλες τις ναυπηγικές εταιρείες, οι οποίες, όπως γνωρίζει ο αγοραστής, είναι ικανές να κατασκευάσουν το εν λόγω πλοίο.

3. Η καταγγελία που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 1 πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία:

- α) σχετικά με ζημιολόγηση·
- β) σχετικά με τη ζημία·
- γ) σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της πώλησης με ζημιολόγηση και της ισχυριζόμενης ζημίας και

- δ) i) ότι, εάν το πλοίο πωλήθηκε μέσω ευρείας πολλαπλής προσφοράς, ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει προσφορά για την υπό αμφισβήτηση σύμβαση, ότι πράγματι έπραξε αυτό, και ότι η προσφορά του καταγγέλλοντος ουσιαστικά ανταποκρίθηκε στη συγγραφή υποχρεώσεων της προσφοράς (δηλαδή, ημερομηνία παράδοσης και τεχνικές προδιαγραφές), ή
- ii) ότι, εάν το πλοίο πωλήθηκε μέσω κάθε άλλης διαδικασίας υποβολής προσφορών και ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει προσφορά για την υπό αμφισβήτηση σύμβαση, πράγματι έπραξε τούτο και η προσφορά του καταγγέλλοντος ουσιαστικά ανταποκρίθηκε στη συγγραφή υποχρεώσεων της προσφοράς, ή
- iii) ότι, εν απουσία πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς εκτός από την ευρεία πολλαπλή προσφορά, ο καταγγέλλων διέθετε την ικανότητα ναυπήγησης του εν λόγω πλοίου και, αν ο καταγγέλλων ε γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει την προτεινόμενη αγορά, ότι κατέβαλε προσπάθειες που μπορούν να αποδειχθούν για να πραγματοποιήσει πώληση με τον αγοραστή, σύμφωνα με τη συγγραφή υποχρεώσεων της εν λόγω προσφοράς. Μπορεί να θεωρηθεί ότι ο καταγγέλλων ε γνώριζε την προτεινόμενη αγορά, εφόσον αποδειχθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος της σχετικής βιομηχανίας είχε καταβάλει προσπάθειες για να πραγματοποιηθεί η πώληση του εν λόγω πλοίου με τον αγοραστή αυτό, ή εφόσον αποδειχθεί ότι ήταν διαθέσιμα γενικά ενημερωτικά στοιχεία σχετικά με την προτεινόμενη αγορά από μεσίτες, οικονομολόγους, νηογνώμονες, ναυλωτές, εμπορικούς συνδέσμους ή άλλες οντότητες, οι οποίες κανονικά συμμετέχουν σε συναλλαγές του ναυπηγικού κλάδου και με τις οποίες είχε τακτικές επαφές ή δοσοληψίες ο καταγγέλλων.
4. Η καταγγελία περιέχει τα στοιχεία που μπορεί ευλόγως να συγκεντρώσει ο καταγγέλλων σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:
- α) την ταυτότητα του καταγγέλλοντος και στοιχεία για τον όγκο και την αξία της κοινοτικής παραγωγής του ομοειδούς πλοίου από τον καταγγέλλοντα. Όταν υποβάλλεται γραπτή η καταγγελία επ' ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας, η καταγγελία πρέπει να προσδιορίζει τη βιομηχανία επ' ονόματι της οποίας υποβάλλεται η καταγγελία, με την απαρίθμηση όλων των γνωστών κοινοτικών παραγωγών που διαθέτουν ικανότητα ναυπήγησης ομοειδούς πλοίου και, στο μέτρο του δυνατού, πρέπει να περιέχει στοιχεία για τον όγκο και την αξία του τμήματος της κοινοτικής παραγωγής του ομοειδούς πλοίου, το οποίο αντιπροσωπεύουν οι συγκεκριμένοι παραγωγοί·
- β) πλήρης περιγραφή του πλοίου που υποτίθεται ότι αποτελεί αντικείμενο ζημιογόνου τιμολόγησης, το όνομα της εμπλεκόμενης χώρας ή των χωρών καταγωγής ή εξαγωγής, την ταυτότητα όλων των γνωστών εξαγωγέων ή αλλοδαπών παραγωγών, καθώς και τα στοιχεία του αγοραστή του εν λόγω πλοίου·
- γ) στοιχεία για τις τιμές στις οποίες πωλούνται τα εν λόγω πλοία στις εγχώριες αγορές της χώρας ή των χωρών καταγωγής ή εξαγωγής (ή, κατά περίπτωση, στοιχεία

για τις τιμές στις οποίες το εν λόγω πλοίο πωλείται από τη χώρα ή τις χώρες καταγωγής ή εξαγωγής προς κάποια τρίτη χώρα ή τρίτες χώρες, ή για την κατασκευασμένη αξία του εν λόγω πλοίου)· επίσης, στοιχεία για τις τιμές εξαγωγής ή, κατά περίπτωση, για τις τιμές στις οποίες ένα τέτοιο πλοίο μεταπωλείται για πρώτη φορά προς έναν ανεξάρτητο αγοραστή·

- δ) τις επιπτώσεις της πώλησης με ζημιογόνο τιμολόγηση επί των τιμών ομοειδούς πλοίου στην κοινοτική αγορά και τις επακόλουθες συνέπειες της πώλησης στην κοινοτική βιομηχανία, όπως προκύπτουν με βάση τους συναφείς παράγοντες και δείκτες που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας, όπως εκείνοι που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφοι 3 και 5.

5. Η Επιτροπή εξετάζει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια και την πληρότητα των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στην καταγγελία, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

6. Η έναρξη έρευνας βάσει της παραγράφου 1 επιτρέπεται μόνον αφού έχει διαπιστωθεί, μετά από εξέταση του βαθμού στήριξης της καταγγελίας ή αντίθεσης προς αυτήν που έχουν εκφράσει οι κοινοτικοί παραγωγοί που διαθέτουν την ικανότητα ναυπήγησης ομοειδούς πλοίου, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας, αν υποστηρίζεται από τους κοινοτικούς παραγωγούς οι οποίοι αθροιστικά διαθέτουν ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου αντιπροσωπεύουσα ποσοστό άνω του 50% της συνολικής ικανότητας παραγωγής ομοειδούς πλοίου, που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξη του προς την καταγγελία είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Εντούτοις, η έναρξη έρευνας δεν είναι δυνατή όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25% της συνολικής ικανότητας των κοινοτικών παραγωγών που διαθέτουν ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου.

7. Οι αρχές αποφεύγουν, εκτός αν έχει ληφθεί απόφαση για την έναρξη έρευνας, να δίδουν οποιαδήποτε δημοσιότητα στην καταγγελία για την έναρξη έρευνας. Εντούτοις, πριν γίνουν οι αναγκαίες ενέργειες για την έναρξη της έρευνας, πρέπει να ενημερώνεται σχετικά η κυβέρνηση της οικείας χώρας εξαγωγής.

8. Αν, υπό ειδικές περιστάσεις, αποφασίζεται από την Επιτροπή η έναρξη έρευνας χωρίς να έχει ληφθεί γραπτή καταγγελία εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας με αίτημα την έναρξη τέτοιας έρευνας, η απόφαση αυτή πρέπει να στηρίζεται στην ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη ζημιογόνο τιμολόγηση, τη ζημία, την αιτιώδη συνάφεια και ότι ένα μέλος της κατά τον ισχυρισμό ζημιοθείσας κοινοτικής βιομηχανίας ανταποκρίνεται στα κριτήρια της παραγράφου 3 στοιχείο δ) του παρόντος άρθρου, τα οποία δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

Εφόσον χρειάζεται, είναι επίσης δυνατή η έναρξη έρευνας κατόπιν γραπτής καταγγελίας που υποβάλλεται από τις

αρχές συμβαλλόμενου μέρους. Η καταγγελία αυτή πρέπει να στηρίζεται στην ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για την ύπαρξη ζημιογόνου τιμολόγησης όσον αφορά πλοίο και ότι η εν λόγω πώληση σε κοινοτικό αγοραστή σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας προκαλεί ή προκάλεσε ζημία στην εγχώρια βιομηχανία του σχετικού συμβαλλόμενου μέρους.

9. Τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη ζημιογόνο τιμολόγηση καθώς και τη ζημία αξιολογούνται ταυτοχρόνως στο πλαίσιο της απόφασης περί έναρξης ή μη έρευνας. Η καταγγελία απορρίπτεται όταν δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία με τη ζημιογόνο τιμολόγηση ή τη ζημία, τα οποία να δικαιολογούν την περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης.

10. Μια καταγγελία είναι δυνατόν να ανακαλείται πριν από την έναρξη σχετικής έρευνας, οπότε λογίζεται ως μη υποβληθείσα.

11. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 2, σε περίπτωση κατά την οποία, μετά από διαβουλεύσεις, καθίσταται προφανές ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την έναρξη της σχετικής διαδικασίας, η Επιτροπή κινεί τη σχετική διαδικασία εντός 45 ημερών από την υποβολή της καταγγελίας, ή, σε περίπτωση έναρξης δυνάμει της παραγράφου 8, το αργότερο εντός έξι μηνών από τη στιγμή που ήταν γνωστό ή έπρεπε να είναι γνωστό ότι πωλήθηκε το πλοίο, και δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Όταν υποβληθούν ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία, το γεγονός αυτό γνωστοποιείται μετά από διαβουλεύσεις στον καταγγέλλοντα, εντός 45 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία υπεβλήθη στην Επιτροπή.

12. Στην ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αναγγέλλεται η έναρξη έρευνας, κατονομάζονται η επωνυμία και η χώρα της ναυπηγικής εταιρείας και του ή των αγοραστών και περιγραφική του σχετικού πλοίου, παρουσιάζονται περιληπτικά οι ληφθείσες πληροφορίες και ορίζεται ότι όλα τα συναφή στοιχεία πρέπει να κοινοποιηθούν στην Επιτροπή· επίσης καθορίζονται οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να αναγγελθούν τα ενδιαφερόμενα μέρη, να γνωστοποιηθούν γραπτώς τις απόψεις τους και να υποβάλουν τυχόν στοιχεία, προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και τα στοιχεία να ληφθούν υπόψη κατά την έρευνα· ακόμη καθορίζεται η προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να ζητήσουν να γίνουν δεκτά σε ακρόαση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5.

13. Η Επιτροπή ενημερώνει τον εξαγωγέα, τον ή τους αγοραστές του πλοίου και τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις παραγωγών, των εξαγωγών ή αγοραστών των εν λόγω πλοίων που γνωρίζει ότι ενδιαφέρονται, καθώς και τους εκπροσώπους της χώρας της οποίας το πλοίο αποτελεί αντικείμενο της εν λόγω έρευνας και τους καταγγέλλοντες, σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας, επίσης, χωρίς να παραβλέπεται η ανάγκη προστασίας εμπιστευτικών πληροφοριών, παρέχει το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας που έχει λάβει βάσει της παραγράφου 1 στον εξαγωγέα και στις αρχές της χώρας εξαγωγής, και ακόμη το θέτει, εφόσον της ζητηθεί, στη διάθεση άλλων εμπλεκόμενων ενδιαφερόμενων μερών για την υπόθεση.

Άρθρο 6

Η έρευνα

1. Μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και, εφόσον χρειάζεται, με τις αρχές τρίτων χωρών, αρχίζει έρευνα σε επίπεδο Κοινότητας. Η έρευνα αυτή αφορά τόσο τη ζημιογόνο τιμολόγηση όσο και τη ζημία, και διεξάγεται και για τα δύο ταυτοχρόνως.

2. Για τα μέρη που λαμβάνουν τα ερωτηματολόγια που χρησιμοποιούνται σε έρευνα ζημιογόνου τιμολόγησης τάσσεται προθεσμία 30 ημερών τουλάχιστον για να απαντήσουν. Για τους εξαγωγείς η προθεσμία άρχεται από την ημερομηνία παραλαβής του ερωτηματολογίου, το οποίο εν προκειμένω τεκμαίρεται ότι λαμβάνεται μία εβδομάδα μετά την ημερομηνία αποστολής του στον εξαγωγέα ή διαβίβασης του στον ενδεδειγμένο διπλωματικό εκπρόσωπο της χώρας εξαγωγής. Είναι δυνατόν να επιτραπεί παράταση της ανωτέρω προθεσμίας 30 ημερών, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη οι προθεσμίες που ισχύουν για την έρευνα, εφόσον το μέρος αποδεικνύει ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για την παράταση από άποψη ειδικών περιστάσεων.

3. Η Επιτροπή δύναται να ζητεί από τις αρχές των τρίτων χωρών, εφόσον χρειάζεται, καθώς και από τα κράτη μέλη, να παρέχουν ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία, και τα κράτη μέλη προβαίνουν σε κάθε πρόσφορη ενέργεια για την ικανοποίηση των αιτήσεων αυτών. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή τα ζητούμενα πληροφοριακά στοιχεία, μαζί με τα πορίσματα όλων των επιθεωρήσεων, ελέγχων και ερευνών που διενεργήθηκαν. Όταν τα εν λόγω στοιχεία παρουσιάζουν γενικό ενδιαφέρον ή όταν η διαβίβασή τους έχει ζητηθεί από ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή τα διαβιβάζει στα κράτη μέλη, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι εμπιστευτικά· στην αντίθετη περίπτωση, διαβιβάζεται μη εμπιστευτική περίληψή τους.

4. Η Επιτροπή δύναται να ζητεί από τις αρχές των τρίτων χωρών, εφόσον χρειάζεται, καθώς και από τα κράτη μέλη, να διενεργούν όλους τους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις, ιδίαιτερα προκειμένου περί των κοινοτικών παραγωγών, καθώς και να διεξάγουν έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικείες επιχειρήσεις παρέχουν τη συγκατάθεσή τους και ότι η κυβέρνηση της οικείας χώρας έχει ενημερωθεί επισήμως σχετικά και δεν προβάλλει αντίρρηση. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε κάθε πρόσφορη ενέργεια για την ικανοποίηση των σχετικών αιτήσεων της Επιτροπής. Μετά από αίτηση της Επιτροπής ή ενός κράτους μέλους, είναι δυνατόν να επιτρέπεται σε υπαλλήλους της Επιτροπής να επικουρούν τους υπαλλήλους των κρατών μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Παρομοίως, οι υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούν να επικουρούν τους υπαλλήλους των αρχών των τρίτων χωρών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και των εν λόγω αρχών.

5. Τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 12, είναι δυνατόν να

γίνονται δεκτά σε ακρόαση, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβάλει γραπτή αίτηση ακρόασης εντός προθεσμίας που τάσσεται στην ανακοίνωση και έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, και αποδεικνύουν ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα μέρη που ενδέχεται να θιγούν από την έκβαση της διαδικασίας και ότι η ακρόασή τους επιβάλλεται ένεκα ειδικών λόγων.

6. Στη ναυπηγική εταιρεία, τον ή τους αγοραστές, τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της χώρας εξαγωγής, τους καταγγέλλοντες και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 12, παρέχονται, εφόσον το ζητήσουν, δυνατότητες να συναντήσουν εκείνα τα μέρη τα οποία έχουν συμφέροντα αντιτιθέμενα στα δικά τους, ούτως ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη των αντικρουόμενων απόψεων και η προβολή επιχειρημάτων προς αντίκρουση των ισχυρισμών της άλλης πλευράς. Κατά την παραχώρηση των ανωτέρω δυνατοτήτων, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη προστασίας του απορρήτου και διευκόλυνσης των ενδιαφερομένων. Κανένα μέρος δεν υποχρεούται να παρίσταται στη συγκεκριμένη συνάντηση, ενώ η μη συμμετοχή σε μια συνάντηση δεν έχει αρνητικές συνέπειες για την υπόθεση του απόντος μέλους. Τυχόν πληροφορίες που υποβάλλονται προφορικά, βάσει της παρούσας παραγράφου, λαμβάνονται υπόψη στο μέτρο που εκ των υστέρων επιβεβαιώνονται εγγράφως.

7. Οι καταγγέλλοντες, η ναυπηγική εταιρεία, ο αγοραστής ή οι αγοραστές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 12, καθώς και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής, δύνανται, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, να εξετάζουν όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που έχουν διατεθεί από οποιοδήποτε από τα μέρη που μετέχουν στην έρευνα, τα οποία είναι δυνατόν να χρησιμοποιούν για την παρουσίαση των απόψεών τους, δεν είναι εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 13 και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της έρευνας. Τα μέρη έχουν τη δυνατότητα να διατυπώνουν παρατηρήσεις σχετικά με τα εν λόγω στοιχεία, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη εφόσον είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.

8. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 12, ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματά.

9. Όσον αφορά τη διαδικασία σχετικά με τη σύγκριση μεταξύ τιμών, εφόσον έχει παραδοθεί ομοειδές πλοίο, η έρευνα περατώνεται το αργότερο εντός έτους από την ημερομηνία έναρξης. Όσον αφορά τη διαδικασία κατά την οποία το ομοειδές πλοίο είναι υπό κατασκευή, η έρευνα περατώνεται το αργότερο εντός έτους από την ημερομηνία παράδοσης του εν λόγω ομοειδούς πλοίου.

Οι έρευνες που αφορούν την κατασκευασμένη αξία περατώνονται εντός έτους μετά την έναρξή τους, ή εντός έτους από την παράδοση του πλοίου, ανάλογα με το ποια είναι η τελευταία.

Οι εν λόγω προθεσμίες αναστέλλονται στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 15 παράγραφος 2.

Άρθρο 7

Περάτωση χωρίς τη λήψη μέτρων, επιβολή και είσπραξη τελών ζημιολόγου τιμολόγησης

1. Σε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία είναι δυνατόν να περατωθεί.

2. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις, διαπιστώνεται ότι δεν είναι αναγκαία η λήψη μέτρων και δεν προβάλλεται σχετική αντίρρηση στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, η έρευνα ή η διαδικασία περατώνεται. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή υποβάλλει πάραυτα στο Συμβούλιο έκθεση σχετική με τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και μαζί πρόταση για την περάτωση της διαδικασίας. Η διαδικασία λογίζεται περατωθείσα, εάν εντός μηνός το Συμβούλιο δεν λάβει αντίθετη απόφαση με ειδική πλειοψηφία.

3. Η διαδικασία περατώνεται άμεσα, όταν καθορισθεί ότι το περιθώριο ζημιολόγου τιμολόγησης είναι κατώτερο του 2%, εκφραζόμενο σε ποσοστό της τιμής εξαγωγής.

4. Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ζημιολόγος τιμολόγηση και ότι εξ αυτής προκαλείται ζημία, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει τέλος ζημιολόγου τιμολόγησης. Το τέλος ζημιολόγου τιμολόγησης ισούται με το καθορισμένο περιθώριο ζημιολόγου τιμολόγησης. Το Συμβούλιο αποφασίζει το αργότερο εντός 30 εργάσιμων ημερών μετά την παραλαβή της πρότασης. Η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης του Συμβουλίου, ιδίως την είσπραξη του τέλους ζημιολόγου τιμολόγησης.

5. Η ναυπηγική εταιρεία καταβάλλει το τέλος ζημιολόγου τιμολόγησης εντός 180 ημερών αφού λάβει γνώση της σχετικής κοινοποίησης περί επιβολής του τέλους, η οποία, προς το σκοπό αυτό, θεωρείται ότι παραλαμβάνεται μία εβδομάδα από την ημερομηνία κατά την οποία αποστέλλεται στη ναυπηγική εταιρεία. Η Επιτροπή δύναται να παραχωρήσει στη ναυπηγική εταιρεία μια ευλόγως μεγαλύτερη προθεσμία πληρωμής, εφόσον η ναυπηγική εταιρεία αποδείξει ότι εάν πληρώσει εντός 180 ημερών θα καταστεί αφερέγγυος ή ότι τούτο δεν συμβιβάζεται με αναδιοργάνωση υπό δικαστική επίβλεψη, περίπτωση κατά την οποία υπολογίζεται τόκος για κάθε ανεξόφλητο τμήμα του τέλους, σε ποσοστό ίσο προς την απόδοση δευτερεύουσας αγοράς επί μεσοπρόθεσμων ομολόγων σε Ecu, στο χρηματιστήριο του Λουξεμβούργου, συν 50 βασικές μονάδες.

Άρθρο 8

Εναλλακτικά μέτρα επανόρθωσης

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή, η έρευνα μπορεί να περατώνεται χωρίς την επιβολή τέλους ζημιολόγου τιμολόγησης, εφόσον η ναυπηγική εταιρεία ακυρώνει οριστικά και άνευ όρων την πώληση του πλοίου

που αποτέλεσε αντικείμενο ζημιολόγησης, ή εφόσον συμμορφώνεται με ισοδύναμο εναλλακτικό μέτρο επανόρθωσης που αποδέχεται η Επιτροπή.

Η πώληση θεωρείται ακυρωθείσα μόνον εφόσον όλες οι συμβατικές σχέσεις μεταξύ των εμπλεκόμενων στην εν λόγω πώληση μερών έχουν περατωθεί, όλες οι αμοιβές που έχουν καταβληθεί σε σχέση με την πώληση έχουν επιστραφεί και όλα τα δικαιώματα επί του εν λόγω πλοίου ή μερών αυτού επιστρέφονται στη ναυπηγική εταιρεία.

Άρθρο 9

Αντίμετρα — άρνηση δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης

1. Αν η οικεία ναυπηγική εταιρεία δεν καταβάλλει το τέλος ζημιολόγησης που επιβάλλεται δυνάμει του άρθρου 7, η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει αντίμετρα με τη μορφή άρνησης των δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης, επί των πλοίων που κατασκευάζονται από την εν λόγω ναυπηγική εταιρεία.

2. Η απόφαση περί επιβολής των αντίμετρων αρχίζει να ισχύει 30 ημέρες μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και ανατρέπεται μόλις η ναυπηγική εταιρεία καταβάλει εις το ακέραιον το τέλος ζημιολόγησης. Τα αντίμετρα αφορούν όλα τα πλοία τα οποία έχουν αγορασθεί στο διάστημα τετραετίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης. Σε κάθε πλοίο επιβάλλεται αντίμετρο επί τέσσερα έτη μετά την παράδοσή του. Οι εν λόγω περίοδοι μπορεί να μειωθούν μόνο κατόπιν και σύμφωνα με την έκβαση διεθνούς διαδικασίας για την επίλυση διαφορών σχετικά με τα επιβληθέντα αντίμετρα.

Τα πλοία, για τα οποία απορρίπτονται τα δικαιώματα φόρτωσης και εκφόρτωσης, καθορίζονται βάσει απόφασης την οποία εκδίδει η Επιτροπή και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών δεν επιτρέπουν τη φόρτωση και εκφόρτωση των πλοίων που έχουν στερηθεί των δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης.

Άρθρο 10

Διαβουλεύσεις

1. Οι διαβουλεύσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους κάθε κράτους μέλους, υπό την προεδρία εκπροσώπου της Επιτροπής. Διαβουλεύσεις διεξάγονται αμέσως, είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους, είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής, και σε κάθε περίπτωση εντός χρονικού πλαισίου το οποίο να επιτρέπει την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

2. Τη συμβουλευτική επιτροπή συγκαλεί ο πρόεδρος, ο οποίος παρέχει το συντομότερο δυνατό στα κράτη μέλη όλα τα χρήσιμα πληροφοριακά στοιχεία.

3. Όταν είναι αναγκαίο, οι διαβουλεύσεις είναι δυνατόν να διεξάγονται μόνο γραπτώς· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη και τάσσει προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν τις απόψεις τους ή να ζητούν τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων και προφορικών· ο πρόεδρος φροντίζει για τη διεξαγωγή προφορικών διαβουλεύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν εντός χρονικού πλαισίου που να επιτρέπει την τήρηση των προβλεπόμενων από τον παρόντα κανονισμό προθεσμιών.

4. Οι διαβουλεύσεις καλύπτουν ιδίως:

- α) την ύπαρξη ζημιολόγησης και τις μεθόδους καθορισμού του περιθωρίου ζημιολόγησης·
- β) την ύπαρξη και έκταση της ζημίας·
- γ) την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της πώλησης που αποτελεί αντικείμενο ζημιολόγησης και της ζημίας·
- δ) τα μέτρα τα οποία, υπό τις δεδομένες συνθήκες, προσφέρονται για την επανόρθωση λόγω της ζημιολόγησης καθώς και τις λεπτομέρειες θέσης σε εφαρμογή των μέτρων αυτών.

Άρθρο 11

Επιτόπιες επαληθεύσεις

1. Η Επιτροπή, όποτε το κρίνει σκόπιμο, πραγματοποιεί επιτόπιες επαληθεύσεις, προκειμένου να εξετάσει τα στοιχεία που τηρούν οι εξαγωγείς, οι ναυπηγικές εταιρείες, οι έμποροι, οι αντιπρόσωποι, οι παραγωγοί, οι εμπορικές ενώσεις και οργανισμοί, και να επαληθεύσει τα στοιχεία που έχουν προσκομισθεί για τη ζημιολόγηση και τη ζημία. Η επιτόπια επαλήθευση είναι δυνατόν να μην πραγματοποιηθεί εφόσον δεν έχει παρασχεθεί προσήκουσα και εμπρόθεσμη απάντηση.

2. Η Επιτροπή δύναται, όταν είναι αναγκαίο, να διενεργεί έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζει τη συγκατάθεση των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και επιπλέον ότι έχει ενημερώσει τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της οικείας χώρας, χωρίς αυτή η τελευταία να διατυπώσει αντίρρηση για τη διενέργεια της έρευνας. Το συντομότερο δυνατό μετά την εξασφάλιση της συγκατάθεσης των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, η Επιτροπή οφείλει να γνωστοποιεί στις αρχές της χώρας εξαγωγής τις ονομασίες και διευθύνσεις των επιχειρήσεων, στις εγκαταστάσεις των οποίων πρόκειται να πραγματοποιηθεί επιτόπια επαλήθευση, καθώς και τις συμφωνηθείσες ημερομηνίες.

3. Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ενημερώνονται σχετικά με το χαρακτήρα των στοιχείων που πρόκειται να επαληθευθούν κατά τη διάρκεια της επιτόπιας επαληθεύσεως, καθώς και τα σχετικά με οποιοδήποτε επιπλέον στοιχείο που πρέπει να παρασχεθεί κατά τη διάρκεια της επαληθεύσεως αυτής, αν και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι δυνατόν να ζητούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας περαιτέρω στοιχεία που κρίνονται χρήσιμα με βάση τις πληροφορίες που έχουν ήδη συγκεντρωθεί.

4. Κατά τις επιτόπιες επαληθεύσεις που διενεργούνται βάσει των παραγράφων 1, 2 και 3, η Επιτροπή επικουρείται από αξιωματούχους των κρατών μελών που υποβάλλουν το σχετικό αίτημα.

Άρθρο 12

Άρνηση συνεργασίας

1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

2. Η μη παροχή απάντησης υπό μηχανογραφημένη μορφή δεν θεωρείται ως άρνηση συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο ενδιαφερόμενο μέρος αποδεικνύει ότι η παροχή απάντησης υπό τη ζητούμενη μορφή θα καθίστατο επαχθέστερη ή θα συνελάγονταν υπέρμετρο επιπρόσθετο κόστος.

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι άριστες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια, και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

4. Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προσκομίσει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της μη αποδοχής· επίσης, πρέπει να του δίδεται η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κριθούν ικανοποιητικές, πρέπει να καθίστανται γνωστοί οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών και να αναπτύσσονται στα δημοσιεύσιμα πορίσματα.

5. Σε περίπτωση που τα συμπεράσματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων για το θέμα της κανονικής αξίας, στηρίζονται στην εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που περιέχονται στην καταγγελία, πρέπει, όποτε είναι εφικτό και τηρουμένων των προθεσμιών που ισχύουν για την έρευνα, να ελέγχονται με βάση στοιχεία προερχόμενα από άλλες, ανεξάρτητες πηγές, τα οποία ενδεχομένως είναι διαθέσιμα, όπως τιμοκαταλόγους, επίσημα στατιστικά στοιχεία για τις πωλήσεις και τελωνειακές στατιστικές, ή στοιχεία που έχουν προσκομίσει άλλα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έρευνα.

6. Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργαστεί ή συνεργάζεται μεν αλλά μόνον εν μέρει και με τον τρόπο αυτό εμποδίζεται η πρόσβαση σε χρήσιμες πληροφορίες, το τελικό αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος από ό,τι θα ήταν αν είχε δεχθεί να συνεργαστεί.

Άρθρο 13

Εμπιστευτικότητα

1. Οι αρχές, όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη σοβαρού λόγου, αντιμετωπίζουν ως απόρρητη κάθε πληροφορία η οποία από τη φύση της έχει τέτοιο χαρακτήρα (παραδειγματος χάρη, επειδή η γνωστοποίησή της θα προσπόριζε σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε κάποιον ανταγωνιστή ή επειδή η γνωστοποίησή της θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για το πρόσωπο που έχει προσκομίσει το συγκεκριμένο στοιχείο ή για το πρόσωπο από το οποίο πληροφορήθηκε το συγκεκριμένο στοιχείο αυτός που το υποβάλλει), ή η οποία έχει υποβληθεί από κάποιο μέρος που μετέχει στην έρευνα, με την επεξήγηση ότι πρόκειται για πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα.

2. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που προσκομίζουν εμπιστευτικές πληροφορίες είναι υποχρεωμένα να υποβάλουν μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις των ιδίων πληροφοριών. Οι εν λόγω περιλήψεις πρέπει να είναι αρχούτως περιεκτικές, ώστε να επιτρέπουν σε ικανοποιητικό βαθμό κατανόηση της ουσίας της εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφορίας που έχει προσκομισθεί. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη επιτρέπεται συγχρόνως να δηλώνουν ότι η πληροφορία που προσκομίζουν δεν είναι δυνατό να παρουσιασθεί σε περιληπτική μορφή. Στις εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις, πρέπει να επισημαίνονται οι λόγοι για τους οποίους δεν είναι δυνατή η περιληπτική παρουσίαση της πληροφορίας.

3. Σε περίπτωση που κρίνεται ότι μία αίτηση τήρησης του απορρήτου είναι απορριπτέα και ο παρέχων την πληροφορία είτε δεν είναι διατεθειμένος να καταστήσει ευρύτερα γνωστή την πληροφορία, είτε να επιτρέψει την κοινοποίησή της σε γενικόλογη ή περιληπτική μορφή, η πληροφορία αυτή είναι δυνατό να μην λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν αποδεικνύεται από έγκυρες πηγές ότι είναι ορθή. Οι αιτήσεις για την τήρηση του απορρήτου δεν πρέπει να απορρίπτονται αυθαίρετα.

4. Το παρόν άρθρο δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται στις αρχές της Κοινότητας να αποκαλύπτουν πληροφορίες γενικού χαρακτήρα και ιδίως τους λόγους στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού, ή να αποκαλύπτουν τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι αρχές της Κοινότητας, στο βαθμό που κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο για την επεξήγηση των λόγων αυτών κατά τις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου. Κάθε αποκάλυψη αυτής της μορφής πρέπει να λαμβάνει υπόψη το έννομο συμφέρον των ενδιαφερομένων μερών, ώστε να μην διαρρέουν τα επιχειρηματικά τους απόρρητα.

5. Το Συμβούλιο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, καθώς και οι ανώτεροι υπάλληλοι αυτών, οφείλουν να μην αποκαλύπτουν κανένα στοιχείο το οποίο έχει υποβληθεί βάσει του παρόντος κανονισμού και του οποίου έχει ζητηθεί η εμπιστευτική μεταχείριση από το πρόσωπο που το υπέβαλε, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση αυτού του τελευταίου. Τα στοιχεία που ανταλλάσσονται μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, τα στοιχεία που άπτονται των διαβουλεύσεων που διεξάγονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10, καθώς και κάθε εσωτερικό έγγραφο που καταρτίζουν οι αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών αυτής, δεν είναι δυνατόν να αποκαλύπτονται παρά μόνο βάσει διάταξης του παρόντος κανονισμού.

6. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού χρησιμοποιούνται μόνο για το σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν.

Άρθρο 14

Αποκάλυψη πληροφοριών

1. Οι καταγγέλλοντες, η ναυπηγική εταιρεία, ο εξαγωγέας, ο ή οι αγοραστές του πλοίου και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύναται να ζητούν την αποκάλυψη αναλυτικών πληροφοριών για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και για το σκεπτικό, βάσει των οποίων πρόκειται να συσταθεί η επιβολή τέλους ζημιογόνου τιμολόγησης, ή η περάτωση έρευνας ή διαδικασίας χωρίς την επιβολή τέλους.

2. Οι αιτήσεις για την τελική αποκάλυψη στοιχείων, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, αποστέλλονται γραπτώς στην Επιτροπή και παραλαμβάνονται εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή.

3. Η αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς. Λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν, και, καταρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής οποιασδήποτε πρότασης για τη λήψη οριστικής απόφασης βάσει του άρθρου 7. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή το σκεπτικό σε δεδομένη στιγμή, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν σε μεταγενέστερο στάδιο. Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή και το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

4. Τυχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επείγοντος του θέματος.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Ιανουαρίου 1996.

Άρθρο 15

Τελικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει την εφαρμογή:
 - α) οιοδήποτε ειδικού κανόνα που προβλέπεται στις συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών·
 - β) ειδικών μέτρων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτά δεν έρχονται σε αντίθεση με τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο.
2. Δεν πραγματοποιείται έρευνα δυνάμει του παρόντος κανονισμού ούτε επιβάλλονται μέτρα, εφόσον τα μέτρα αυτά έρχονται σε αντίθεση με τις υποχρεώσεις της Κοινότητας, που αναλαμβάνει στο πλαίσιο της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο ή κάθε άλλης σχετικής διεθνούς συμφωνίας.

Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει με κανένα τρόπο την Κοινότητα να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει δυνάμει των διατάξεων της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο όσον αφορά την επίλυση των διαφορών.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο⁽¹⁾.

Δεν εφαρμόζεται σε πλοία των οποίων η αγορά έχει συμφωνηθεί πριν από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, εκτός από τα πλοία των οποίων η αγορά συμφωνείται μετά τις 21 Δεκεμβρίου 1994 και η παράδοσή τους εντός πενταετίας τουλάχιστον από την ημερομηνία της σύμβασης. Τα πλοία αυτά υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν η ναυπηγική εταιρεία αποδείξει ότι η μεγάλη προθεσμία παράδοσης οφείλεται σε συνήθεις εμπορικούς λόγους και όχι για να αποφευχθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. AGNELLI

⁽¹⁾ Η ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο θα δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά L.